

moderen skal møde med Trangsattest, og der har ved forskellige Lejligheder foreligget Klager over, at Forsørgelsesvæsenet, altsaa Kommunerne, ikke har vist den fornødne Forstaaelse, men har søgt at lade Trangsgrænsen være omtrent den samme, som den var før Krigen. Det kan man ikke gøre, man maa nu flytte den saakaldte Trangsgrænse betydeligt højere op, saaledes at de vedkommende ogsaa kan faa Bidrag af det offentlige, selv om deres Indtægt ligger betydeligt over, hvad den var før Krigen. Jeg vil henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed ogsaa paa dette Spørgsmaal. Hermed skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Johan Knudsen: Uden at komme ind paa den ærede sidste Talers Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne erklære, at vi er enige i Lovforslagets Bemærkninger om, at Forholdene ogsaa paa dette Omraade er ekstraordinære. Vi kan derfor billige, at de i Lovene Nr. 130 og 131 af 27. Maj 1908 § 8 omhandlede Normalbidrag fastsættes foreløbig for eet Aar ad Gangen.

Justitsministeren (Zahle): Jeg takker for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet, og skal til de Bemærkninger, som blev fremsat af det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (L. D. Rasmussen), sige, at Forslaget gaar jo ud paa, at Normalbidragene herefter skal fastsættes for et Aar ad Gangen, netop med det Formaal, at Normalbidragene skal kunne følge Dyrtiden, hvilket var vanskeliggjort ved, at de tidligere fastsattes for fem Aar ad Gangen. At Trangsgrænsen bør flyttes højere op med Dyrtiden, erkender jeg ogsaa Rigtigheden af, og jeg skal gøre, hvad jeg formaar, for at dette kan ske.

L. D. Rasmussen: Disse Normalbidrag har i den senere Tid været fastsatte med ret korte Mellemløb; men jeg vil gøre opmærksom paa, at det sidst fastsatte Normalbidrag, der gælder fra den 1. Juli 1919 til den 30. Juni 1920, i en hel Række Byer og Amter endnu kun andrager 108 Kr. og 96 Kr. for Børn over 2 Aar. Disse Beløb bør forhøjes ganske

betydeligt, og det er særlig det, jeg har villet henlede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Invalideforsørgelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2903).

Sagen sattes til Forhandling.

J. C. Christensen: Det foreliggende Lovforslag om Invalideforsørgelse og om Forhøjelse af Satserne derfor har fundet Tilslutning hos os, og det vil vistnok finde Tilslutning hos samtlige Partier her i Folketinget. Vi kan i Særdeleshed billige, at den højtærede Finansminister har samlet de herhenhørende Bestemmelser i eet Lovforslag; det er en stor Bekvemmelighed for alle, som har med disse Sager at gøre, at man ikke skal slaa op i Lovtidende for forskellige Aargange for at finde, hvad der er Lov her i Landet med Hensyn til Invalideforsørgelse. Dernæst kan vi ogsaa billige, at Finansministeren har stillet Forslag om en saa betydelig Forhøjelse af Forsørgelsen, at Staten nu kommer til at betale det dobbelte af, hvad den hidtil har betalt til disse Forsørgelser.

At den højtærede Finansminister har foreslaaet samme Forsørgelse til Fredsinvalider som til Krigsinvalider, har vi for saa vidt heller ikke noget at indvende imod, som man kan sige, at for den, der bliver Invalid i Militærtjenesten, er Lidelserne og Skaden lige tunge at bære i økonomisk Henseende, enten han har faaet dem under Krigsforhold eller under Fredsforhold. Men hos os har dog den Betragtning gjort sig gældende, at Krigsinvaliderne alle nu er meget gamle, og at de